

41. I § 58, stk. 1, ændres ordene „Ved anordning gives der“ til: „Justitsministeren udfærdiger“.

42. § 59 ophæves.

43. § 66, stk. 1, affattes således:

„De om dommere givne forskrifter finder også anvendelse på domsmænd, justitssekretærer, chefen for skiftekontoret under Københavns byret, fuldmægtige ved domstolene og retsvidner. Afgørelsen af habilitetsspørgsmålet træffes af retten.“

44. I § 119, som affattet ved lov nr. 125 af 10. maj 1958, udgår i stk. 3 ordene „eller har været retsskriver“.

45. § 121, stk. 1, som ændret ved lov nr. 125 af 10. maj 1958, affattes således:

„Bortset fra det i § 1 a omhandlede tilfælde kan udøvelse af advokatvirksomhed ikke forenes med nogen stilling som dommer, justitssekretær, fuldmægtig ved domstolene, rigsadvokat eller statsadvokat, eller med nogen ansættelse i politiets tjeneste eller ved en overøvrighed. Hvorvidt for øvrigt en statstjenestemand tillige kan udøve nogen advokatvirksomhed, bestemmes af justitsministeren.“

46. I § 480, stk. 2, tilføjes som nyt punktum:

„Foretages forretningen på fogedkontoret, er tilkaldelse af vidner ikke fornøden, medmindre der undtagelsesvis bliver spørgsmål om at foretage vurderinger eller skøn.“

47. I § 654 indsættes som nyt stk. 2:

„Til andre møder i skifteretten end befyndelses- og registreringsforretninger er særlig tilkaldelse af vidner ikke fornøden.“

48. § 742, stk. 3, 1. pkt., ophæves.

49. I § 1016 udgår „eller §§ 47, 48 og 54“.

§ 2.

Fra lovens ikrafttræden ophæves lov nr. 128 af 15. april 1930 angående fuldmægtige ved underretterne uden for København m. m.

§ 3.

Justitsministeren bemyndiges til at lade lov om rettens pleje, jfr. bekendtgørelse nr. 265 af 15. september 1953, optrykke og bekendtgøre, når dette skønnes nødvendigt under hensyn til gennemførte ændringer i loven.

Bemærkninger til lovforslaget.

Under behandlingen af forslaget til lov om folketings ombudsmand i folketingsåret 1953-54 drøftede det af folketinget nedsatte udvalg spørgsmålet om, i hvilket omfang klager over dommere og dommerfuldmægtige burde kunne indbringes for klageretten. I den af udvalget afgivne betænkning henvises der til, at der efter retsplejelovens § 49 af den, der anser sig for krænkede ved en dommers utilbørlige forhold, kun kan fremsættes besværing herover til indbringelse for Den særlige Klageret, såfremt krænkelsen er tilføjet ham under møde for en ret. Udvalget fandt det tvivlsomt, om denne begrænsning i klageadgangen burde bibeholdes efter indførelse af ombudsmandsinstitutionen og henstillede til justitsministeren at tage under overvejelse at stille forslag om en udvidelse af klagerettens kompetence, således at den kan påkende

enhver klage over en dommers embedsvirksomhed. Udvalget tiltrådte, at dommerfuldmægtiges virksomhed falder uden for ombudsmandens område, når virksomheden består i at beklæde retten, og udtalte som sin opfattelse, at det også i disse tilfælde bør være muligt at fremsætte klage over en dommerfuldmægtig, og at man særlig havde haft opmærksomheden henvendt på spørgsmålet om adgangen til at indbringe sådanne klager for Den særlige Klageret (folketingstidende 1953-54, tillæg B, sp. 731).

På baggrund heraf har justitsministeriet taget spørgsmålet om udvidelse af klagerettens kompetence op til overvejelse. Folketingets ombudsmand har i en erklæring af 6. marts 1958 til justitsministeriet udtalt, at han efter de indvundne erfaringer var mest stemt for helt at undtage dommerfuld-